

Οι συνέπειες στην αμερικανική εξωτερική πολιτική

Η εξωτερική πολιτική ξεχωρίζει ως μια θεματική όπου δεν είναι πιθανόν να υπάρξουν μεγάλες αλλαγές μετά τη διεξαγωγή των ενδιάμεσων εκλογών, παρά το γεγονός που οι Ρεπουμπλικανοί απέκτησαν μια πλειοψηφία – έστω και ισχνή – στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Οι Ρεπουμπλικανοί και οι Δημοκρατικοί σε μερικά διεθνή ζητήματα είναι συντονισμένοι μεταξύ τους, όπως στις σχέσεις με την Κίνα και – αν και σε μικρότερη έκταση – στην αντιμετώπιση της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία. Αναφορικά με την Κίνα η διακομματική αυτή προσέγγιση περιλαμβάνει τις γεωστρατηγικές κινήσεις της Κίνας στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας, τις προσπάθειες του Πεκίνου να διαμορφώσει ένα παγκόσμιο εμπορικό και χρηματο-οικονομικό σύστημα υπό την κινεζική ηγεσία και τις συνεχιζόμενες

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ
ΤΣΑΡΦΑΝΙΔΗ

προστατευτικές οικονομικές πολιτικές. Η πλειοψηφία των Αμερικανών θεωρεί τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ανταγωνιστή ή εχθρό των ΗΠΑ. Σε γενικές γραμμές, οι Ρεπουμπλικανοί αναμένεται να είναι πιο «σκληροί» απέναντι στην Κίνα από ό,τι το Δημοκρατικό Κόμμα.

Αναφορικά με την Ουκρανία, μετά την εισβολή της Ρωσίας, το Κογκρέσο έχει συναινέσει με μεγάλη διακομματική πλειοψηφία σε νομοσχέδια δαπανών που σχετίζονται με βοήθεια προς το Κίεβο, ύψους 66 δισ. δολαρίων. Υπήρξαν αρκετές διαμαρτυρίες από τους Ρεπουμπλικανούς του Κογκρέσου, αλλά λίγοι αμφισβήτησαν τη συνολική στρατηγική αντιμετώπισης της Ρωσίας.

Ωστόσο, ο Μπάιντεν θα πρέπει να δουλέψει σκληρά για να πείσει τα ρεπουμπλικανικά μέλη του Κογκρέσου ότι η συνεχιζόμενη υποστήριξη προς την Ουκρανία αξίζει το κόστος, όπως λόγου χάρη της αύξησης του πληθωρισμού που προέκυψε από τον πόλεμο. Εάν ο κατά πάσα πιθανότητα διάδοχος της Νάνσι Πελόζι, νέος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων Κέβιν ΜακΚάρθι, διαπιστώσει ότι έχει αυξηθεί ο αριθμός των βουλευτών που αντιτίθενται στην παροχή βοήθειας προς την Ουκρανία – τουλάχιστον με την υπάρχουσα μορφή –, θα πρέπει να κάνει κάποιες επιλογές. Το πιθανό αποτέλεσμα θα είναι ένας συμβιβασμός/συνδιαλλαγή με τον Μπάιντεν. Πρόσθετοι όροι, όπως μεγαλύτερη εποπτεία και έλεγχοι στην παροχή οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας στην Ουκρανία μέχρι να διασφαλιστούν τα σύνορα των ΗΠΑ από την έλευση παράνομων μεταναστών ή η υιοθέτηση πιο αποφασιστικών μέτρων για την αύξηση των κρατικών επενδύσεων στο εσωτερικό.

Από την άλλη μεριά, υπάρχουν αρκετά άλλα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής όπου ενδεχομένως να υπάρξουν σοβαρές διαφωνίες στο νέο Κογκρέσο. Οι διαφωνίες αυτές μπορεί να φέρουν σε δύσκολη θέση την αμερικανική διοίκηση. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κλιματική αλλαγή. Αν και οι Ρεπουμπλικανοί δεν θα είναι σε θέση να υπονομεύσουν το νομοσχέδιο του Μπάιντεν για την κλιματική αλλαγή, ωστόσο τα σχέδιά του για την υιοθέτηση μια διαφορετικής ενεργειακής πολιτικής θα αντιμετωπίσουν ακόμα μεγαλύτερες δυσχέρειες από τις ήδη υπάρχουσες. Ένα άλλο ενδεχόμενο θέμα διαφωνίας είναι οι σχέσεις με τη Σαουδική Αραβία, για την οποία οι Ρεπουμπλικανοί τρέφουν φιλικά αισθήματα. Πάντως, καθώς θα πλησιάζουν οι προεδρικές εκλογές του 2024, οι Ρεπουμπλικανοί στο Κογκρέσο αναμένεται να επιδιώξουν να υπονομεύουν ολοένα και περισσότερο την αμερικανική κυβέρνηση. Βασικός στόχος θα είναι να κάνουν τον πρόεδρο Μπάιντεν να φαίνεται αδύναμος και αναποτελεσματικός τόσο στο εσωτερικό όσο και στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής.